

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri 1835 de Hindistan Kadiyan'da doğdu ve 1908 yılında vefat etti.

1882 Yılında, Allah (c.c.) kendisine, Allah tarafından seçilmiş bir kişi olduğunu vahiy etti.

İslamiyet'i övgü ile değerlendirdiği ilk büyük eseri 1884 yılında basıldı.

1889 Yılında Müslüman Ahmediye Cemaati'ni kurdu ve ilk olarak kırk kişi kendisine biat etti.

1890'da Allah'ın vahiyleri sonucu Hazreti Ahmed, İsa'nın ikinci gelişi ve İmam Mehdi'nin zuhuruna dair Allah'ın önceden verdiği haberlerin onun şahsında gerçekleştiğini bildirdi.

Mücadele dolu yaşamı boyunca 80'den fazla kitap yazarak benzersiz bir manevi hazine bıraktı.

Kurduğu ihlâs dolu Cemaat, bugün 189 ülkede merkezler açarak İslamiyet'in yayılması için takdire şayan çalışmalar yapmaktadır.

Şimdiye kadar 75 dilde yayınlanmış olan Kuran-ı Kerim tercümesi, Cemaat'ın benzersiz çalışmalarına bir örnektir. 18 dilde daha tercüme baskıya hazırlanmaktadır.

Hâlihazırda Müslüman Ahmediye Cemaati'nin başkanı Vadedilen Mesih Hazretlerinin 5inci Halifesi olan Hazret Mirza Masrur Ahmed'dir.

Vasiyet**The Will**

(Al-Wassiyat)

By:

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad of Qadian
Founder of The Ahmadiyya Muslim Community,
The Promised Messiah and Mahdi.

Turkish Translation

©Islam International Publications Limited

First published in Turkey in July, 2008

Published by:

©Islam International Publications Limited

“Islamabad”

Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ

United Kingdom

Printed (in Turkey) by:

Baskı: Vesta Ofset Tel: 0212 445 7252

Mahmutbey Mh. Deve Kaldırım Cd. Gelincik Sk. No:6/4 Bağcılar

İstanbul, Türkiye

Translated from Urdu into Turkish by:

DR. Muhammed Jalal Shams

All Rights Reserved

ISBN: 1 85372 938 8

VASIYET

The Will

Vadedilen Mesih ve Mehdi

Hz. Mirza Gulam Ahmed

The Turkish rendering is prepared by | Dr. Muhammed Jalal Shams

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATION LIMITED

İçerikle ilgili önemli bir açıklama

Kur'an-ı Kerim'in çeşitli baskılarında bazı yayıncılar her surenin başında "Besmele" yer almasına rağmen, bunu surenin birinci ayeti olarak dikkate almamışlardır. Ancak bu kitapta alıntı yapılmış olan surelerin ayet numaraları "Besmele" birinci ayet kabul edilerek verilmektedir. Referans alınan Kur'an-ı Kerim'de Tövbe Suresi hariç;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"Bismillahirrahmanirrahim" her surenin birinci ayeti olarak kabul edilmiştir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ط

Yüce Allah azze ve celle, üst üste indirdiği vahiyler vasıtasıyla, ölüm zamanımın çok yaklaştığını bana haber vermiştir. O'nun bu konudaki vahyi o kadar tevatür ile (üst üste) inmiştir ki benim varlığımı temelinden sarsmıştır ve bu yaşantımdan beni soğutmuştur. Dolayısıyla ben kendi dostlarım ve benim sözlerimden istifade etmek isteyen bütün insanlar için bazı nasihatler yazmayı uygun gördüm. İşte ilk olarak, bana ölüm haberini vererek beni bu (yazıları yazmaya) teşvik eden o mukaddes vahyi açıklıyorum. Arapça olarak inen o vahiy aşağıdadır. Daha sonra Urdu dilindeki vahiy de yazılacaktır;

قَرُبَ أَجْلُكَ الْمُقَدَّرُ. وَلَا نُبْقَى لَكَ مِنَ الْمُخْزِيَّاتِ ذِكْرًا.
 قَلَّ مِيعَادُ رَبِّكَ. وَلَا نُبْقَى لَكَ مِنَ الْمُخْزِيَّاتِ شَيْئًا. وَإِنَّمَا
 نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ تَمُوتُ وَ أَنَا رَاضٍ
 مِنْكَ. جَاءَ وَقْتُكَ وَ نُبْقَى لَكَ الْآيَاتِ بَاهِرَاتٍ. جَاءَ
 وَقْتُكَ وَ نُبْقَى لَكَ الْآيَاتِ بَيِّنَاتٍ. قَرُبَ مَا تُوعَدُونَ. وَ إِنَّمَا
 بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ. إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ.

“Mukadder olan ecelin (ölümün) yaklaşmıştır ve senin için küçük düşürücü olan şeylerin zikrini bile geride bırakmayacağız. Rabbi’nin senin için karar kalmış olduğu zamandan az kalmıştır ve seni küçük düşürecek olan bütün suçlamaları yok edeceğiz ve onların zikrini bile geride bırakmayacağız. Muhaliplerin hakkında önceden verdiğimiz sözlerden bir kısmını sana gösterebiliriz yahut sana vefat verebiliriz. Ben senden razı olduğum halde öleceksin. Senin ölüm vaktin yaklaşmıştır ve geride senin doğruluğunu daima apaçık ispat edecek olan delil ve alametleri bırakacağız. Senin ölüm vaktin yaklaşmıştır ve geride, senin doğruluğunu devamlı olarak kanıtlayacak olan apaçık mucizeleri bırakacağız. Sana verdiğimiz (ölüm sözü) yaklaşmıştır. Rabbi’nin sana lütfettiği nimetleri (insanlara) beyan et. Herkim Allah’tan korkarsa ve sabrederse, şüphesiz Allah da hayırlı işlerde bulunanların ecrini asla zayi etmez.”

Burada daima hatırdan tutmamız gereken şudur ki Yüce Allah’ın buyurduğu, “seni küçük düşürecek ve ismini

lekeleyecek olan zikirleri geride bırakmayacağız” sözü iki mana taşımaktadır:

Birincisi şudur ki; Biz, seni küçük düşürmek ve adını çıkarmak niyetiyle yayınlanmakta olan itirazları yok edeceğiz ve o itiraz yahut suçlamaların hiçbir izi bile kalmayacak.

İkincisi de şudur ki; yaramazlıklarını bırakmayan ve adını çıkarmaktan ve sövmekten vazgeçmeyen şikâyetçileri dünyadan yok edip ortadan kaldıracamız ve onları helak edip yok edeceğiz. Böylece onların yok edilmesiyle onların anlamsız itirazları da yok olacak.

Ayrıca Yüce Allah (c.c.) benim ölümüm ile ilgili olarak Urdu dilinde aşağıdaki kelimeler ile bana hitap etmiştir:

”بہت تھوڑے دن رہ گئے ہیں۔ اُس دن سب پر اُسی چھا جائیگی۔ یہ ہوگا۔ یہ ہوگا۔ یہ ہوگا۔ بعد
اس کے تمہارا واقعہ ہوگا۔ تمام حوادث اور عجائباتِ قدرت دکھلانے کے بعد تمہارا حادثہ آئے گا“

“Çok az (ve sayılı) günler kalmıştır. O gün herkes üzülmüş olacaktır. Bu olacak! Bu olacak! Bu (mutlaka) olacak. Ondan sonra senin hadisen olacak. Bütün olaylar ve acaibat-ı Kudret (kudretin doğüstü ve hayret verici hadiseleri) gösterildikten sonra senin hadisen gelecektir.”

Havadis (olaylar) hakkında bana verilen bilgi ancak şudur ki dünyada ölüm, her tarafa elini uzatacaktır ve depremler olacak ve de çok şiddetli bir şekilde olacaktır. Onlar kıyametin bir örneği olacaktır ve yeryüzünün altını üstüne getirecektir. Birçoklarının yaşantısı acıklı olup kalacaktır. Daha sonra tövbe edenlere ve günahlardan vazgeçenlere Yüce Allah (c.c.) merhamet edecektir. Her nebinin bu zamandan haber verdiği gibi (o haberlerin) hepsinin gerçekleşmesi gereklidir. Ancak kendi kalplerini ıslah edenler ve Yüce Allah’ın (c.c.) sevdiği yolları benimseyenlerin hiçbir korkusu yoktur ve hiçbir

üzüntüleri de olmayacaktır. Yüce Allah benimle muhatap olarak: “*Sen benim tarafımdan bir uyarıcısın. Ben seni gönderdim ki suçlular, hayırlılardan ayırt edilsinler.*” buyurdu.

Keza: “Dünyaya bir uyarıcı geldi. Ancak dünya onu kabul etmedi. Fakat Yüce Allah (c.c.) onu kabul edecektir ve çok şiddetli saldırılarla onun doğruluğunu gösterecektir.¹ Ben sana o kadar bereket vereceğim ki krallar senin elbiselerinden bereket arayacaklardır” buyurdu.

Gelecekte vuku bulacak olan çok şiddetli bir depremden bana haber vermiştir ve “*İlkbahar tekrar geldi ve Allah’ın sözü tekrar gerçekleşti*” buyurmuştur. Onun için çok şiddetli bir depremin vuku bulması gereklidir. Ancak doğru kimseler emniyet içinde olacaklardır. Onun için doğru olunuz ve takvayı benimseyiniz ki kurtulasınız. Bugün Allah’tan korkunuz ki o günün korkusundan emniyette olasınız. Gökyüzünün bir şey göstermesi ve yeryüzünün bir şeyler belirlemesi pek gereklidir. Ancak Allah’tan korkanlar korunacaklardır.

Yüce Allah’ın kelamı bana şöyle buyurmuştur ki birçok olay gerçekleşecek ve birçok afet yeryüzüne inecektir. Onlardan bazıları benim hayatımda gerçekleşmiş olacak ve bir kısmı da benden sonra zuhur edecektir. O, cemaatime tam olarak ilerleme nasip edecektir. Bu (ilerlemenin) bir kısmı benim elim ile bir kısmı da benden sonra olacaktır.

Bu Yüce Allah’ın (c.c.) sünnetidir. O, insanoğlunu yeryüzünde yarattığından beri kendi nebi ve resullerine daima

---

¹ Eğer dünya (insanlarının) gözü açılsaydı benim yüzyılın başında çıktığımı görürlerdi. Şimdi artık ondördüncü yüzyılın dörtte biri bile geçmiştir. Hadislerde verilen bilgilere uygun olarak tam benim iddiamın zamanında, ramazan ayında ay ve güneş tutulması bile gerçekleşti. Aynı şekilde veba (taun) bile bu ülkede ortaya çıktı. Depremler bile oldu ve daha da olacaktır. Ancak dünyayı sevenler ve beni kabul etmeyenlere yazıklar olsun. (yazardan)

yardım etmiş ve üstünlük bahşetmiş ve böylece kendi sünnetini daima belli etmiştir. Bu konuda O,

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي

Yani: “Allah kesin hüküm vermiştir ki Ben ve resullerim mutlaka üstün çıkacağız.”²

buyurmuştur. Üstünlük yahut galebeden maksat şudur ki, resullerin ve nebilerin isteği, Yüce Allah’ın hücceti (mesajı) yeryüzü üzerinde tamamlansın ve hiç kimse ona karşı duramasın, aynı şekilde Yüce Allah da (c.c.) kavmi (ulusal) alametler vasıtasıyla onların doğruluklarını aşikâr etsin. Keza dünyaya yaymak istedikleri doğruluğun tohumunu onların elleriyle attırır. Ancak onların eliyle onu tam olarak kemale ulaştırmaz. Aksine sanki başarısızlık korkusu ile birlikte onlara ölüm vererek, muhaliflerine kendileriyle alay etme, kendilerini suçlama ve sövme fırsatını da vermiş olmaktadır.

Onlar alay ettikten sonra O, kudretinin ikinci bir tezahürünü gösterir ve bir kısmı eksik kalmış olan gayelerini kemale ulaştıracak olan bazı sebep ve yolları yaratır. Kısacası iki çeşit kudretini gösterir:

1) İlk olarak nebilerinin elleriyle kendi kudretini gösterir.

2) İkincisi, bir nebinin ölümünden sonra zorluklar baş gösterdiği ve düşmanların da kuvvet kazandıkları ve artık bu iş bozulmuştur diye düşünmeye ve bu cemaat artık yok olup gidecek diye inanmaya başladıkları bir zamanda; hatta cemaattaki insanların bile tereddüde düştükleri ve bellerinin kırıldığı, aralarından bazı şanssızların mürted olma yollarını benimsemeye başladıkları bir durumda Yüce Allah (c.c.) ikinci

² Mücadele Suresi (58), 22

defa çok büyük kudretini gösterir ve düşmekte olan o cemaati korur.

İşte sonuna kadar sabreden, Hz. Ebubekir'in (r.a.) zamanında olduğu gibi, Yüce Allah'ın (c.c.) bu mucizesini görür. İşte o zaman Resulullah (s.a.v.)'in vefatı, zamansız bir ölüm olarak algılandı ve birçok köylüler, akılsız köylüler mürted oldular. Ashab-ı Kiram bile üzüntülerinden divaneler gibi oldular. O zaman Yüce Allah (c.c.) Hz. Ebu Bekir Sıddık'ı (r.a.) halife tayin ederek ikinci defa kudretinin bir örneğini gösterdi ve İslam'ı yok olurken kurtardı ve korudu.

Böylece;

وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۝۳

ayeti kerimesinde verdiği sözü yerine getirmiş oldu. Yani *korkularından sonra biz tekrar onları kökleştirip kuvvetlendireceğiz*. Hz. Musa (a.s.) zamanında da aynı durum yaşanmıştır. O zaman Hz. Musa (a.s.) Mısır ve Kenan yolunda, İsrailoğullarını kendilerine verilen söze göre, son menzile ulaştırmadan vefat etti. Onun ölümü neticesinde İsrailoğulları arasında büyük bir matem koptu. Tevrat'ın da bildirdiği gibi İsrailoğulları bu zamansız ölümün üzüntüsünden ve Hz. Musa'nın (a.s.) beklenmedik ayrılığından dolayı kırk gün ağladılar. Aynı şekilde Hz. İsa (a.s.) zamanında da aynı muamele yaşandı. Çarmıh hadisesi zamanında bütün havarileri darmadağın oldular. Hatta aralarından bir havari mürted bile oldu.

Onun için ey benim sevgili dostlarım! Öteden beri Allah'ın sünneti şudur ki O, daima iki kudretini gösterir ki muhaliflerin iki yalancı sevincinin yok edildiğini gösterebilir. O yüzden şimdi Allah'ın bu eski sünnetini terketmesi mümkün

değildir. Onun için demin size beyan ettiğim sözümden üzülmeyiniz ve kalpleriniz de üzüntüye kapılmasın. Çünkü sizin (Allah'ın) ikinci kudretini de görmemiz gereklidir ve onun gelmesi sizin için daha iyidir. O (kudret) daimidir. Onun zinciri kıyamete kadar asla kırılmayacaktır. O ikinci kudret ben gitmeden asla gelemaz. Ancak ben gittikten sonra Yüce Allah (c.c.) o ikinci kudreti sizin için gönderecektir. O da ebediyen sizinle birlikte kalacaktır. Yüce Allah'ın Berahini Ahmediye'de verdiği sözü gibi; İşte o söz benim zatımla ilgili değildir. Aksine o söz sizin hakkınızdadır. Allah (c.c.) *“Sana tabi olan bu cemaati kıyamete kadar diğerleri üzerinde üstün kılacağım”* buyurmuştur. Onun için sizin üzerinizde benim ayrılık günümün gelmesi gereklidir. Daha sonra daimi sözün verildiği gün mutlaka gelecektir. O bizim Rabbimiz doğru sözlü, vefalı ve sadıktır. O, size sözünü ettiği bütün (müjdeleri) mutlaka gösterecektir. Şüphe yok ki bu günler dünyanın son günleridir ve bunlar birçok belanın inme zamanıdır. Ancak yüce Allah'ın söz verdiği bütün sözler tamamlanmadıkça bu dünyanın sağ salım kalması gereklidir. Ben Yüce Allah tarafından bir kudret şeklinde zuhur ettim ve ben Allah'ın (c.c.) mücessem (baştanbaşa) bir kudretiyim. Benden sonra başka bazı vücutlar olacaktır. Onlar ikinci kudretin tezahürleri (göstericisi) olacaklardır. Onun için siz Allah'ın (c.c.) kudret-i saniyesinin bekleyişi içerisinde hep birlikte dua etmeye devam ediniz. Salihlerin her bir cemaati, her bir ülkede hep birlikte dua etmelidir ki ikinci kudret semadan nazil olsun (insin) ve sizin Rabbinizin o derece kadir (kudret sahibi) olduğunu da size göstereyim. Ölümünüzü yakın biliniz. Siz o ânın ne zaman gelip çatacağını bilmezsiniz.

Cemaatimizin pak (temiz) nefislere sahip olan seçkin kimseleri, benim adıma benden sonra insanlardan biat

almalıdır. ⁴ Yüce Rabbimiz (c.c.) , ister Avrupa olsun ister Asya, yeryüzünün değişik ülkelerinde yaşamakta olan bütün ruhları, aralarından hayırlı tabiata sahip olanların hepsini Tevhide çeksın ve kendi kullarını din-i vahid (tek din yani İslam Dini) üzerinde toplansın. Benim dünyaya gönderilişimin tek amacı da işte budur. Onun için siz bu amaca tabi olunuz. Fakat uysallık, güzel ahlak ve dualara çok yönelmekle (bunu elde etmeye çalışınız). Yüce Allah (c.c.) tarafından Ruh-ül Kudüs'ü elde ederek birisi ortaya çıkmadıkça hepiniz benden sonra hep birlikte çalışınız.

Siz de nefislerinizi temizlemek suretiyle Ruh-ül Kudüs'ten pay almalısınız. Çünkü Ruh-ül Kudüs olmadan gerçek takva nasip olmaz. Nefsanî duyguları tamamen bırakarak, Allah rızası için öyle bir yol benimseyiniz ki ondan daha dar başka bir yol bulunmasın. Dünyanın lezzetlerine aldanmayınız (güzelliklerine kapılmayınız) ki onlar kulu Yüce Allah'tan ayırırlar. Rabbiniz için acı bir yaşayışı benimseyiniz. Yüce Allah'ın razı olduğı bir sancı, Allah'ı gücendiren bir lezzetten daha hayırlıdır. Allah'ın razı olduğı bir yenilgi, Allah'ın öfkesini gerektiren bir zaferden daha iyidir. Sizi Allah'ın (c.c.) gazabına yaklaştıran her sevgiyi terk ediniz. Eğer siz temiz kalpli olarak O'na yaklaşırsanız O, her yolda size yardım

---

4 Bu gibi kimselerin seçimi müminlerin oy birliğiyle olacaktır. 40 Müminin üzerinde birleştiğı ve benim adıma insanlardan biat almaya değer gördükleri bir kimse, biat almaya izinli olacaktır. O, kendisini diğerleri için bir örnek yapmalıdır. Yüce Allah bana haber vermiştir ve “Senin cemaatin için senin kendi neslinden bir şahsı ortaya çıkaracağım ve onu kendi yakınlığım ve vahyim için ayırıp özel durumda tutacağım; onun vasıtasıyla Hak ilerleyecektir ve birçok kimse doğruluğı kabul edecektir” diye müjde vermiştir. Onun için o günleri bekleyiniz. Unutmayasınız ve daima hatırdta tutasınız ki her bir kimse, kendi zamanı gelince tanınır. Daha önce o, alelade bir insan gibi görülebilir. Yahut bazı aldatıcı düşüncelerden dolayı ona itiraz bile edilebilir. Nasıl ki daha sonra tam bir insan durumuna gelen bir kimse bile anasının karnında ancak bir nutfе yahut bir alaka (pihtılaşmış kan) olur. (Yazardan)

edecektir ve hiçbir düşman size zarar veremeyecektir. Onun yolunda ilerlerken, arzunuz ve lezzetinizden, izzetiniz ve onurunuzdan, malınız ve canınızdan vazgeçemedikçe, ayrıca sizi ölümle karşı karşıya getiren sıkıntılara katlanmadıkça, rızasını kazanamazsınız. Ama bu acı ve sıkıntılara katlandığınız takdirde, sevilen bir bebek gibi, kendinizi O'nun kucağında bulursunuz ve sizden önceki doğru kimselerin varisi kılınırsınız. Her bir nimetin kapıları üzerinize açılır. Ancak böyle olanlar çok azdır.

Allah (C.C.) bana hitaben: *“Takva gönülde dikilmesi gereken bir ağaçtır”* buyurdu. (Biliniz ki) Takvayı besleyen su, bağı her tarafını yeşillığe kavuşturan sudur. Takva öyle bir köktür ki, onun yok olduğu yerde her şey yok olur ve onun var olduğu yerde her şey var olur. “Kadem-i sıdk”tan (yani sadakat ve vefa ile atılan adımdan) yoksun olup, sadece dil ile Allah (c.c.) sevgisi iddiasında bulunanın boş iddiası ona ne kazandırır? Bana kulak veriniz, çünkü ben en doğru olanı söylüyorum: Dünya sevgisi az olsa bile, din ve dünya sevgisini bir arada bulunduran kimse helâk olmuştur. İçinde yarı dünya yarı dini bulunduran kimseye, yani istisnasız olarak irade ve arzularının hepsini Allah (C.C.) için taşımayan kimseye cehennem pek yakındır.

Biliniz ki, niyet edilen şeyde eğer zerre kadar dünya arzusu varsa, ibadetlerin hepsi boşa gider. Çünkü bunu yapan Allah’a (c.c.) değil şeytana uymaktadır. Onun Allah’tan (c.c.) medet umması kesinlikle boş yeredir. Bu hali devam ettiği müddetçe, yeryüzündeki böcek ve haşaratlardandır. Nitekim böceklerin (pervasızca) yok edildiği gibi o da birkaç gün içinde yok edilecektir. Kalbinde Allah (c.c.) (sevgisi) olmadığı için, Allah (c.c.) onu memnuniyetle helâk edecektir. Ama nefsi emmarenizi (insanı kötülüğe teşvik eden istekleri) gerçekten öldürdüğünüzde, Allah (c.c.) için de var olacaksınız. O sizinle olacak. Yaşadığınız ev bereketin ineceği, duvarları ise

rahmetin yağacağı yer olacaktır. Böyle kimsenin yaşadığı şehir bile uğurlu ve saadetlidir. Yaşamınız ve ölmeniz, her hareketiniz ve hareketsizliğiniz, merhametiniz ve kızgınlığınız sadece Allah (c.c.) için olup, sıkıntı ve musibet dönemlerinin hepsinde, Allah'ı (c.c.) denemek niyetinde olmayıp, O'nunla ilişkinizi kesmeden adım attığınız takdirde, Allah (c.c.) indinde özel bir kavim olacaksınız. Benim gibi siz de insansınız ve benim Rabbim sizin de Rabbinizdir. Bundan dolayı gücünüzü ve yeteneklerinizi zayi etmeyiniz.

Ben Allah'ın (c.c.) isteğine uygun olarak söylüyorum ki; hakkıyla Allah'a (c.c.) yöneldiğiniz takdirde, O'nun seçkin milleti (cemaati) olacaksınız. Nitekim O'nun azameti ve yüceliğini gönüllerinize yerleştiriniz. Tevhidine olan imanınızı boş bir dille değil, fiilen gösteriniz ki, size olan lütfu ve ihsanını O da fiilen gösterecek. Kin tutmaktan uzak durunuz ve insanoğlunun dertlerine içtenlikle ortak olunuz. (Allah'a (c.c.) ulaşmak için) İyiliğin her yolunu seçiniz çünkü hangi yoldan kabul edileceğinizi bilemezsiniz.

Müjdeler olsun: Allah'a (c.c.) yaklaşmak için ortalık bomboşdur. Bugün her millet dünyayı sevmektedir ve Allah'ın (c.c.) hoşuna giden işlerle ilişkisini kesmiştir. Şimdi bütün gücüyle bu kapıya girip, cevher ve yeteneklerini göstermek suretiyle Allah'ın (c.c.) özel ödülüne nail olmak arzusunda olanlar için bu bir fırsattır.

Allah'ın (c.c.) sizi zayi edeceğini sakın düşünmeyin! Siz Allah'ın (c.c.) eliyle toprağa ekilen bir tohumsunuz. Allah (c.c.): *“Bu tohum filizlenip serpilecek, her taraftan dal-budak salacak ve bir gün koskocaman ağaç olacak”* buyurmaktadır. Ne mutlu! Allah'ın (c.c.) bu sözüne iman edene ve zaman zaman maruz kaldığı ibtilalardan⁵ korkmayana. Biat ahbine

---

5 İnsanın iyiliğini, kötülüğünü ve kemal derecesini meydana çıkaran İlahî sınanma.

sadık olup olmadığınız konusunda Allah'ın (c.c.) sizi denemesi için ibtila gereklidir. Her hangi bir ibtila esnasında tökezleyen, Allah'a (c.c.) hiç bir zarar veremez ve talihsizliği onu cehenneme kadar sürükler. Doğmaması onun için daha hayırlı olurdu. Lâkin deprem mahiyetinde olan musibetler, olayların estirdiği fırtınalar, milletin alayları ve dünyanın nefret dolu muamelesine rağmen, son gününe kadar sabır edenler muzaffer kılınacak ve bereket kapıları onlara açılacaktır.

Allah (c.c.) bana hitaben: *“Cemaatine haber ver ki; iman edenler, yani nifak (iki yüzlülük), korkaklık ve dünya sevgisini imanlarına katmayanlar ve itaatin en küçük derecesinden dahi mahrum olmayan imana sahip olanlar, Allah'ın (c.c.) sevdiği kimseler olup “kadem-i sıdk” üzerindedirler”* buyurdu.

Ey dinleyiciler! Allah'ın sizden istediği ancak şudur ki siz sadece O'nun olunuz. Ne gökte ne de yerde hiç kimseyi O'na ortak koşmayınız. Bizim Rabbimiz daha önce yaşadığı gibi şimdi de yaşamaktadır. O, daha önce konuştuğu gibi bugün de konuşmaktadır. O eskiden dinlediği gibi şimdi de dinlemektedir. Bu devirde O dinliyor fakat konuşmuyor düşüncesi batıl bir düşüncedir. Aksine O hem dinlemekte hem de konuşmaktadır. O'nun bütün sıfatları ezeli ve ebedidir. Hiçbir sıfatı yok olmamıştır ve hiçbir zaman da yok olmayacaktır. O, hiçbir oğlu olmayan, hiçbir eşi de olmayan tek ve bir, ortağı olmayan zattır. O, benzeri bulunmayan ve benzeri de olmayan birisidir. Hiç bir insan O'nun gibi belli bir vasıf ile mahsus değildir. Hiç kimse O'na eşit değildir ve hiç kimse O'nun sahip olduğu sıfatlara sahip değildir. O'nda hiçbir kuvvet eksik değildir.

O, uzak olmasına rağmen yakındır ve yakın olmasına rağmen uzaktır. O, temessül (teşbih) yoluyla keşif ehli⁶

---

6 Keşif Ehli: Manevi manzara yahut doğru rüya gören ermiş kişiler

üzerinde kendisini belli edebilir. Ancak O'nun için ne bir cisim ne de bir şekil mevcut değildir. O, hepsinin üstündedir. Ancak O'nun altında başka birisinin de bulunduğunu söyleyemeyiz. O, arş üzerindedir. Fakat yeryüzünde yoktur diyemeyiz. O, bütün kâmil sıfatların içinde birleştiği bir zattır ve bütün gerçek övgülerin birleşip parladığı bir zattır. O, bütün güzelliklerin kaynağıdır, bütün kuvvetlerin toplayıcısıdır. Bütün feyzlerin başlangıcı, her şeyin merciidir (dönüp sığınacağı yer). O, her ülkenin sahibi ve her kemal ile vasıflanmış, her ayıp ve zaafıtan münezzehtir. Yeryüzündekiler ve göktekiler ancak O'na ibadet etsinler, bu ancak O'na mahsustur. O'nun için hiçbir şey imkân dışı değildir. Bütün ruhlar ve onların kuvvetleri, bütün zerrelere ve onların kuvvetleri ancak O'nun yaratıklarıdır. O olmadan hiçbir şey zahir olmaz. O, kendi güçleri, kendi kudretleri ve kendi alametleriyle kendini belli eder, onlara kendi kudretlerini gösterir. O, ancak bu yolla tanınır ve ancak böylece O'nun seçtiği yol tanınır. O, maddi gözler olmadan görür ve maddi kulaklar olmadan dinler ve maddi dil olmadan konuşur. Aynı şekilde yoktan var etmek O'nun işidir. Görüyorsunuz ki O, rüyadaki manzarada, hiçbir madde olmadan bir âlemi yaratır ve her faniyi ve mevcut olmayanı mevcut olarak gösterir. İşte O'nun bütün kudretleri aynen böyledir. O'nun kudretlerini inkâr eden cahildir. O'nun derin kuvvetlerinden habersiz olan kördür. O, her şeyi yapabilir, kendi şanına aykırı olan yahut beyan ettiği ve verdiği sözlere ters düşen işler dışında her şeyi yapar. O, kendi zatında, sıfatlarında, işlerinde ve kudretlerinde taktır.

Kuran-ı Kerim'in açtığı kapı dışında O'na varmanın bütün kapıları kapalıdır. Daha önce geçmiş bütün nübüvvetlere ve bütün İlâhi kitaplara ayrı ayrı itaat etmeye gerek kalmamıştır. Çünkü Hz. Muhammed'in (s.a.v.) nübüvveti onların hepsini kapsamaktadır ve onun dışında bütün yollar kapalıdır. Allah'a ulaştıran bütün doğruluklar bunun içindedir. Bundan sonra yeni bir doğruluk gelmeyeceği gibi, içinde olmayan geçmiş bir

doğruluk da yoktur. Onun için bu nübüvvet üzerinde geçmiş bütün nübüvvetler sona ermiştir. Zaten böyle olmalıydı, çünkü başlangıcı bulunanın bir sonu da vardır. Hz. Muhammed (s.a.v.)’in nübüvveti kendi feyizlerini insanlara ulaştırmaktan aciz değildir. Aksine bunda, bütün nübüvvetlerden daha fazla feyiz vardır. Bu nübüvvetin itaati insanı çok kolay bir yolla Allah’a ulaştırır. Ona itaat etmek suretiyle Allah sevgisi ve Allah ile mükâleme (konuşma) ve muhatap olma mükâfatı insana eskisinden kat kat daha fazla nasip olabilir. Ancak tam olarak ona (Hz. Muhammed’in (s.a.v.) nübüvvetine) boyun eğen yalnız nebi olarak isimlendirilemez. Çünkü Hz. Muhammed’in (s.a.v.) kâmil ve tam nübüvveti böyle olmakla küçük düşmektedir. Elbette “Ümmetî” ile “Nebî” her iki kelime beraberce böyle birisine doğru olarak uygulanabilir. Çünkü böylece Hz. Muhammed (s.a.v.)’in kâmil ve tam nübüvveti asla küçük düşmemektedir. Aksine o nübüvvetin parlaklığı bu bereketlerin çokluğu vasıtasıyla daha da fazla ortaya çıkmaktadır.⁷ O mükâleme ve muhatabe (Yüce Allah C.C. ile konuşma) kendi nitelik ve niceliği bakımından kemal derecesine ulaşırsa ve içinde hiçbir bulanıklık ve eksiklik kalmazsa, açık olarak gayb haberlerini de kapsarsa, işte diğer kelimeler vasıtasıyla nübüvvet olarak adlandırılan da budur. Bütün nebiler bu konuda hemfikirdirler. Onun için hakkında:

كُتِبَ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

“Siz insanların (yararına) meydana getirilen en iyi

7 Bununla birlikte iyi hatırlamak ve hiç unutmamak gerekir ki “Teşri-i Nübüvvet” (yeni şariat ve din getiren peygamberlik) kapısı Hz. Resulullah (sav)’den sonra tamamen kapalıdır. Kuran-ı Kerimden sonra yeni hükümler (yani emirler ve yasaklar) öğreten yahut Kuran-ı Kerim’in hükmünü ortadan kaldıran; keza ona boyun eğmeyi geçersiz sayan başka hiçbir İlahi kitap yoktur. Bilakis Kuran-ı Kerim kıyamete kadar geçerlidir. (Yazardan)

ümmetsiniz”⁸ buyrulmuş olan ve:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

“Bizi doğru yola ilet, nimetleri verdiğin kimselerin yoluna, (sonraları) gazabına uğramamış ve doğru yoldan sapmamış olanların yoluna (ilet).”⁹

duası kendilerine öğretilmiş olan bir kavmin bütün insanların bu yüce mertebeden mahrum kalması ve hiç kimsenin de o mertebeyi elde edememesi mümkün değildi. Böyle olsaydı o zaman Ümmet-i Muhammed’in nakıs (eksik) ve natamam (tamamlanmamış) kalması ve hepsinin körler gibi olması kötülüğü bulunmakla kalmayıp, Hz. Resulüllah’ın (s.a.v.) feyiz verme kuvveti de lekelenmiş olurdu ve kendi kuvveti kudsiyesi bile eksik kalırdı. Keza namazlarda beş defa okunması (ümmete) öğretilmiş olan duanın öğretilmesi bile abes olurdu. İşte bu eksiklik de mevcut olurdu. Diğer yönden şu eksiklik de vardı ki eğer bu kemal, ümmetin herhangi bir ferdine, Nübüvveti Muhammediye nuruna itaat etmeden, direk olarak nasip olabilseydi o zaman “Hatmi Nübüvvet”in anlamı batıl olurdu. Bu her iki eksiklikten korumak gayesiyle, Yüce Allah (c.c.) mükâleme, muhatebe, kâmile tamme, mutahhare, mukaddese¹⁰ şerefini fena fir-resul¹¹ durumunda son noktaya ulaşmış olan bazı kimselere ihsan etmiştir. Onlar için arada hiçbir perde kalmadı. Ümmetî olmanın mefhumu ve itaat etmenin anlamı tam ve ekmel derecede onların içinde bulundu. Öyle ki onların vücutları onların kendi vücutları olarak kalmadı. Aksine onların mahviyet (kendilerini yok etme) aynasında Hz. Resulüllah (s.a.v.)’in vücudu mün’akis oldu

8 Ali İmran Suresi (3) Ayet 111

9 El-Fatiha Suresi (1) Ayet 6–7

10 Allah (c.c.) ile olan tam ve pak konuşmalar

11 Resulüllah’a (s.a.v.) tam olarak itaat etmek

(göründü). Diğer yönden tam ve ekmel olarak mükâleme ve muhatebe-i İlahiye¹² nebiler gibi kendilerine nasip oldu.

Böylece bazı kimseler “Ümmetî” olmalarına rağmen “Nebi” ismi ile isimlendirildiler. Çünkü bu çeşit nübüvvet, Nübüvvet-i Muhammediye’den (s.a.v.) ayrı değildir. Aksine eğer dikkatle bakarsanız o bizzat Nübüvvet-i Muhammediye’nin aynısıdır, fakat yepyeni bir şekilde cilvesini göstermiştir. Hz. Resulullah (s.a.v.)’in vadedilen Mesih hakkında “*Nebiyullah ve İmamüküm minküm*” yani o, “*Allah’ın nebisi ve sizin aranızdan sizin imamınızdır*” buyurduğu hadisinin anlamı da ancak budur. Yani o hem nebidir hem de ümmetîdir. Yoksa yabancı birisi buraya asla ayak basamaz. Bu nükteyi anlayan ve böylece helak olmaktan kurtulan ne kadar da mübarek birisidir. Yüce Allah (c.c.) Hz. İsa’ya (a.s.) vefat verdi. Yüce Allah’ın apaçık ve sarîh (anlamı açık olan) Ayeti:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ

“*Fakat Sen canımı aldıktan sonra onları gözeten artık Sen idin.*”¹³

buna şahittir. Diğer Ayetler ile birlikte bunun anlamı şöyledir: Yüce Allah kıyamet gününde Hz. İsa’ya acaba kendi ümmetine beni ve anamı tanrı olarak kabul edin diye sen mi talimat vermiştin diye soracak. O da, Ben onlar arasında bulunduğum müddetçe onlar üzerinde şahit idim ve onların bekçisi idim. Sen bana vefat verdikten sonra, onların daha sonra hangi sapıklığa düştüklerini ben bilemezdim, diye cevap verecektir.

Şimdi birisi isterse;

12 Tam olarak Allah (c.c.) ile muhatap olma

13 Maide Suresi (5) Ayet 118

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي

kelimelerini “*Sen bana vefat verdiğinde*” olarak tercüme etsin, isterse de yersiz inadından vazgeçmeyerek “*Sen beni maddi vücudumla birlikte göğe kaldırdığında*” olarak çevirsin. Ne olursa olsun, bu ayetten ispat edildiği gibi Hz. İsa (a.s.) tekrar dünyaya geri gelmeyecektir. Çünkü eğer o, kıyametten önce tekrar dünyaya gelmiş olsaydı ve haçı kırmış olsaydı, bu durumda Allah’ın bir peygamberi olan Hz. İsa’nın o kadar açık bir yalanı, Allah’ın önünde söylemesi ve: Benim ümmetim benden sonra bu batıl inancı benimsedi ve beni ve annemi tanrı olarak kabul etti. Bundan asla haberim yoktur demesine imkân yoktur. Acaba tekrar bu dünyaya gelen, kırk yıl bu dünyada kalan, Hristiyanlar ile de savaşlarda bulunan bir kimse, bir nebi olarak adlandırıldığı halde, benim hiçbir haberim yoktur, gibi mekruh bir yalan söyleyebilir mi? İşte bu ayet, Hz. İsa’nın (a.s.) tekrar gelmesine mani olduğu halde ve aksi takdirde onun bir yalancı olduğunu kabul etmemiz gerektiği halde, eğer o maddi vücuduyla birlikte gökseyse ve bu ayetten de apaçık anlaşıldığı gibi kıyamet gününe kadar yeryüzüne inmeyecekse, acaba bu durumda o, gökyüzünde mi ölecektir. Onun mezarı da gökyüzünde mi olacaktır?

Fakat gökyüzünde ölmesi Kuran-ı Kerim’in;

فِيهَا تَمُوتُونَ 14

kelimelerine aykırıdır. Bundan ispat edilen ancak şudur ki o, gökyüzüne maddi vücuduyla gitmemiştir. Aksine ölmüştür. Şimdi Allah’ın Kitabı apaçık karar vermiş olduğu halde, yine de Allah’ın kitabına muhalefet etmek günah değil de nedir?

Eğer ben gelmiş olmasaydım, o zaman yalnız içtihadî

hata¹⁵ affedilebilirdi. Ancak ben Yüce Allah (c.c.) katından gelmiş olduğum ve Kuran-ı Kerim'in de apaçık ve doğru anlamları belirlendiği halde yine de hatayı terk etmemek bir iman yolu değildir. Benim doğru olduğumu gösteren mucizeler gökyüzünde de yeryüzünde de belirlendiler. Bu asrın bile hemen hemen dörtte biri geçmiştir. Binlerce mucize (alamet) gerçekleşmiştir. Dünya ömrünün de yedinci bini başlamıştır. Şimdi yine de hakkı ve doğruluğu kabul etmemek ne biçim katı yürekliliktir. Bakınız ben yüksek sesle söylüyorum ki Yüce Allah'ın mucizeleri daha bitmemiştir. 4 Nisan 1905'te gerçekleşmiş olan ve haberi de uzun zaman önce verilmiş olan o ilk depremden sonra (ki bu doğruluğumu kanıtlayan bir alamet idi) Yüce Allah (c.c.) bana tekrar, ilkbahar zamanında çok şiddetli bir depremin daha olacağını haber vermiştir. O, ilkbahar günleri olacaktır. O, ağaçlarda (yeni) yaprakların çıktığı ilkbaharın başlangıcı mı olacak, onun ortası mı olacak yahut onun sonu mu olacak, orasını bilemeyiz. Vahyi İlahinin kelimeleri şöyledir.

”پھر بہار آئی خدا کی بات پھر پوری ہوئی“

Yani: “*Tekrar ilkbahar geldi. Allah'ın sözü tekrar tamamlandı.*”

İlk deprem de ilkbahardaydı. Onun için Yüce Allah (c.c.) ikinci depremin de ilkbaharda olacağını haber verdi. Ocak ayının sonunda bazı ağaçların yaprakları çıkmaya başladığına göre, aynı ayda korku günleri başlamış olacaktır. Bu korku günleri galiba mayıs ayı sonuna kadar devam edecektir.¹⁶

15 Kuran-ı Kerimi anlamakta hata etmek

16 İlkbahar günlerinden murat, bu kış sonundaki bu ilkbahar günleri midir yahut önceden verilen bu haberin gerçekleşmesi başka bir zamanda, yani başka bir ilkbaharda mı olacaktır? Orasını bilemem. Her ne olursa olsun,

Keza Yüce Allah (c.c.) :

زَلْزَلَةُ السَّاعَةِ

buyurmuştur. Yani: “O deprem, kıyametin bir örneği olacaktır.” Ayrıca:

لَكَ نُرَى آيَاتٍ وَنَهْدِمُ مَا يَعْمُرُونَ

buyurmuştur. Yani: “Biz senin hakkında (doğruluğunu kanıtlayan) alametler göstereceğiz ve bina yapanların binalarını yıkmaya devam edeceğiz.”¹⁷

Aynı şekilde: “Deprem oldu ve şiddetli oldu. Yeryüzünü altüst etti” buyurdu. Yani çok şiddetli bir deprem olacak ve Hz. Lut (a.s.) zamanında olduğu gibi yeryüzünün bazı kısımlarının altını üstüne getirecektir. Daha sonra:

إِنِّي مَعَ الْأَفْوَاجِ أَتِيكَ بَعْتَةً

buyurdu. Yani: “Ben gizlice askerlerle birlikte geleceğim.” Hiç kimse o günden haberdar olamayacaktır. Lut’un (a.s.) şehri yok edilmedikçe hiç kimsenin ondan haberdar olmadığı gibi (olacaktır). Bütün insanlar yiyip içmekte ve eğlenmekte idiler. Derken birden bire yerin altı üstüne getiriliverdi. Allah (c.c.) burada bile aynısının yaşanacağını beyan etmektedir. Sebebi de şudur ki günah haddinden fazla olmuştur ve insanlar haddinden fazla dünyayı sevmektedirler. Allah’ın yolu hor görülmektedir. Ayrıca “hayatların sonu” buyurmuştur. Keza bana hitap ederek;

Allah’ın kelimandan, hangi ilkbahar olursa olsun o günlerin ilkbahar günleri olacağı anlaşılmaktadır. Ancak Yüce Allah (c.c.) geceleyin gizlice gelen birisi gibi gelecektir. Allah’ın bana buyurduğu da ancak budur. (Yazardan)
 17 Bu konuda Yüce Allah’ın şöyle de vahyi vardır: “Senin uğruna benim adım aydınlandı” (yazardan)

قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ نَزَلَ مِنْ السَّمَاءِ مَائِزُضِيكَ رَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مُّقْضِيًّا

buyurmuştur.

Yani: “*Senin Rabbin; bir şey (iş yahut emir) gökyüzünden inecek, onun vasıtasıyla sen mutlu olursun. Bu bizim katımızdan bir rahmettir ve başlangıçtan beri mukadder kılınmış olan ve karara bağlanmış olan bir iştir (yahut emirdir)*” buyurmuştur. Bu önceden verilmiş olan haber uluslararası yayınlamadıkça, gökyüzü (sözü geçen) emri indirmekten uzak duracaktır. Şanslı bir kimse dışında bizim sözlerimize kim iman etsin!

Unutmayınız ki bu ilan (insanlar arasında) ıstırap yaratmak için değildir. Aksine gelecekteki ıstırapı önlemek içindir. Amacı da şudur ki hiç kimse bihaber olarak helak olmasın. Her iş niyete bağlıdır. Bizim niyetimiz (insanlara) eziyet vermek değildir. Aksine onları eziyetten kurtarmaktır. Tövbe edenler Allah’ın azabından korunacaklardır. Ancak tövbe etmeyen, alay meclislerini de terk etmeyen ve pislik ile günahı vazgeçmeyen bedbahtın helak olma günleri yakındır. Çünkü onun yaramazlığı Allah’ın (c.c.) gözünde gazap edilmeye değerdir.

Burada zikredilmeye değer bir konu daha vardır. O da şudur ki daha önce de açıkladığım gibi, Yüce Allah bana ölümüm hakkında haber vermiştir. Bana hitaben benim ömrüm hakkında “*çok az günler baki kalmıştır*” buyurmuştur. Keza “*Bütün havadis ve kudret acibeleri gösterildikten sonra senin hadisen gelecektir.*” buyurmuştur. Bu da şuna işaret eder ki, benim ölümümden önce dünyada bazı hadiselerin gerçekleşmesi ve kudret acibelerinin belirlenmesi gereklidir ki dünya bir inkılâp için hazırlansın ve o inkılâptan sonra benim ölümüm gelsin. Burası senin mezarın olacaktır diye bana bir

yer gösterilmiştir. Bir meleğin yeri ölçtüğünü gördüm. Bir yere gelince o bana “*burası senin mezarının yeridir*” dedi. Sonra bir yerde bana bir mezar gösterildi. O yer gümüşten daha fazla parlamaktaydı ve bütün toprağı gümüşten idi. Daha sonra bana “senin mezarın budur” dendi. Keza bana bir yer gösterildi ve onun adı da “*Behiştî makbere (Cennetliklerin mezarlığı)*” olarak kondu. Ve onun cennetlik olan, cemaatimin seçkin kimselerinin mezarları olacağı bana gösterildi. İşte ondan sonra daima kaygım şu olmuştur ki cemaatim için mezarlık yapmak için bir yer parçası satın alınsın. Ancak işe yarayan güzel toprak parçaları çok pahalı olduğundan bu amacımız uzun bir müddet geriye bırakılmış oldu.

Şimdi din kardeşim Mevlevi Abdülkerim Bey merhumun vefatından sonra, benim ölümüm ile ilgili de mütevatir (üst üste) vahyi İlahi olduğundan dolayı, mezarlık düzenlemelerini acele yapmayı uygun gördüm. Onun için ben, bağımıza yakın olan, fiyatı da bin rupiden¹⁸ az olmayan, sahip olduğum kendi toprağımı bu iş için teklif ettim. Yüce Allah (c.c.) buna bereket indirsin ve bunu “Behiştî Makbere” yapsın. Burası gerçekten dinini dünyadan üstün tutan ve dünya sevgisinden uzaklaşmış olan ve Allah’a ermiş olan, kendilerinde pak bir değişiklik yaratmış olanların; Hz. Resulüllah’ın (s.a.v.) sahabeleri gibi vefa ve sıdk (doğruluk) örneğini göstermiş olan, bu cemaatin kalpleri pak olan kimselerinin istirahat yeri olsun diye dua ediyorum. Âmin, Ya Rabbülalemin!

Ben yine: Ey Kadir Rabbim! Bu toprağı, benim cemaatim arasından, gerçekten senin uğruna kendilerini adanmış olan ve işlerinde hiçbir dünya hırslarının karışımı bulunmayan, kalpleri temiz olanların mezarları haline getir, diye dua ediyorum.

Yine ben üçüncü kere: Ey benim Kadir ve Kerim,

---

18 Rupî, Hindistan’ın para birimidir. (Tercüme eden)

bağışlayan ve Rahim olan Rabbim! Senin Resulüne tam içtenlikle inanan ve hiçbir nifak, nefsanî bir gaye ve kötü zanları bulunmayan;¹⁹ iman ve itaatin hakkı ne ise onu yerine

19 Alevlenmiş olan ateş, kuru yaprakları nasıl yakıp kül ederse, aynı şekilde kötü zanda bulunmak da imanı hemen yakıp yok eden bir beladır. Herkim Allah'ın Resullerine kötü zanda bulunursa, Allah (c.c.) bizzat onun düşmanı olur ve onunla savaşmaya hazırlanır. O, seçtiği kimseler hakkında, başka hiç kimsede benzeri olmayan bir hamiyet gösterir. Bana da türlü türlü saldırılar yapıldığı zaman Allah'ın aynı hamiyeti benim lehimde parlayıverdi. O bu konuda şöyle buyurmuştur:

إِنِّي مَعَ الرُّسُولِ أَقَوْمٌ وَالْوَمُ مَنْ يَلُومُ وَأَعْطَيْكَ مَا يَدُومُ . لَكَ دَرَجَةٌ فِي السَّمَاءِ وَفِي الَّذِينَ هُمْ يُبْصِرُونَ . وَلَكَ نَرَى آيَةً وَنَهْدُمُ مَا يَعْمُرُونَ . وَقَالُوا اتَّجَعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا . قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ . إِنِّي مُهَيِّئُ مَنْ أَرَادَ إِهَاتَكَ . لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ . أَنِّي أَمَرَ اللَّهَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ . بِشَارَةٍ تَلَقَّاهَا النَّبِيُّونَ . يَا أَحْمَدَى أَنْتَ مُرَادِي وَمَعَى . أَنْتَ مَنِّي بِمَنْزِلَةِ تَوْحِيدِي وَتَقْرِيدِي وَأَنْتَ مَنِّي بِمَنْزِلَةِ لَا يَعْلَمُهَا الْخَلْقُ . وَأَنْتَ وَجِيهٌ فِي حَضَرَتِي . اخْتَرْتُكَ لِنَفْسِي . إِذَا غَضِبْتَ غَضِبْتُ وَكَلَّمَا أَجَبْتُ أَجَبْتُ . ائْتَرَكُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ . لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ . وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا . يَعْصِمُكَ اللَّهُ مِنَ الْعَدَا . وَ يَسْطُوا بِكُلِّ مَنْ سَطَا . ذَالِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ . أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ . يُجِبَالُ أَوْيَ مَعَهُ وَالطَّيْرُ . كَتَبَ اللَّهُ لِأَعْلَيْنِ أَنَا وَرُسُلِي . وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْنِ سَيُغْلِبُونَ . إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ . إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صَدَقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ . سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ . وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ .

Tercümesi: “Ben (daima) resulümün yanında duracağım. Herkim (ona saygısızlık yaparsa ve) onu küçük düşürürse öyle birisini ben küçük düşürüp (haysiyetsiz) kılacağım. Ben sana devam edecek olan (nimetler) vereceğim. Gökte ve gözler görmekte olan (kimselerin gözünde) senin (çok yüce bir) derecen vardır. Biz sana (birçok) alamet göstereceğiz. Biz onların yaptıkları binaları yıkacağız. Sen bunun içinde fesat çıkaracak olan birisini mi yaratacaksın, dediler. O, da; Ben sizin bilmediklerinizi bilirim, buyurdu. Herkim seni küçük düşürmek isterse onu Ben küçük düşüreğim. Korkma! Benim katımda elçiler korkmazlar. Allah'ın emri gelmiştir, siz onu (daha da) acele istemeyiniz. (Bu) nebilerin aldıkları müjdedir. Ey Benim Ahmed'im! Sen Benim muradımsın ve Benimle birliktesin. Benim katımda

getiren, senin uğruna ve senin yolunda kalben canlarını feda etmiş olan, kendilerinden razı olduğun; kendilerini tam olarak senin sevgin içinde kaybettiklerini bildiğin, senin Resulüne vefa, tam bir edep, inşirahi (açıklıkla) iman ile birlikte sevgi ve canlarını feda etmeye hazır bulunma gibi bir alaka içinde bulunanlara burada mezar yerlerini nasip et! Amin, Ya Rabbülalemin!

Bu mezarlık için bana çok büyük müjdeler verilmiştir. Yüce Allah (c.c.) bu mezarlığın “Behiştî” (cennetlik) olduğunu bildirmekle kalmayıp ayrıca

أَنْزَلَ فِيهَا كُلَّ رَحْمَةٍ

buyurmuştur. Yani: Her çeşit rahmet bu mezarlığa indirilmiştir ve hiçbir rahmet yoktur ki bu mezarlıkta yatacak olanların ondan payları bulunmasın. Bu sebepten dolayı Yüce Allah (c.c.) benim kalbimi, vahyi hafisi (gizli vahyi) vasıtasıyla böyle bir mezarlık için bazı şartlar belirtmeye çevirmiştir. Kendi sıdkları (doğrulukları) ve kâmil olarak doğru yolda yürümeleri vasıtasıyla bu şartlara bağlı olanlar ancak buraya

sen, tek oluşum ve eşsiz oluşum mertebesinde. Benim katımda, halkın bilmediği (çok yüce bir) mertebesinde. Sen benim katımda saygıdeğersin. Ben seni kendim için (seçip) benimsedim. Sen öfkelenince Ben (de) öfkelenirim. Sen her neyi seversen Ben (de) onu severim. Allah seni her şeyden üstün (kılıp) seçti. Seni Meryemoğlu Mesih kılan Allah’a hamdolsun. Yaptıkları konusunda O’ndan sorulmaz. (Öyleyse) onlardan sorulacaktır. Bu (mutlaka) yerine getirilecek olan bir vaaddir. Allah seni düşmanlardan koruyacaktır ve herkim sana saldırırsa ona saldıracaktır. (Sebebi de şudur ki) onlar (Allah’ın emirlerini) inkar ettiler ve (onlar zaten) aşırılığa kapılıyorlardı. Allah kendi kulu için kâfi değil midir? Ey dağlar! Onunla birlikte boyun eğin ve ey kuşlar (siz de onunla birlikte boyun eğin!) Allah, Ben ve Benim resullerim mutlaka üstün çıkacağız diye yazmıştır. Onlar üstünlüklerinden sonra (yakında tekrar) üstün çıkacaklardır. Şüphesiz Allah takvayı benimseyenlerle birliktedir ve ihsan edenlerle (de birliktedir). Şüphesiz iman edenler için, Rableri katında doğruluklarından dolayı (yüce) mertebeler vardır. Selam (olsun). (Bu da) Rahmet eden Rab tarafından (bir) sözdür ve ey suçlular siz ortaya çıkıp belarginleşin.”

defnedilebilsinler. İşte o şartlar üç tanedir ve her birisinin onları yerine getirmesi gereklidir.

1-) Bu mezarlığın şimdiki yer parçasını çanda (teberru) olarak kendi tarafımdan ben verdim. Ancak bu mezarlık sahasının tamamlanması için bir miktar toprak parçası daha satın alınacaktır. Onun fiyatı da tahminen bin rupi olacak. Onu süslemek için bir miktar ağaç dikilecektir ve bir kuyu da açılacaktır. Bu mezarlığın kuzey kısmında çok su durmuş bulunmaktadır ve orası aslında yoldur. Onun için orada bir köprü hazırlanacaktır. Bu değişik masraflar için iki bin rupi gerekli olacak. Demek ki topluca bu işin tamamlanması için harcanacak olan para üç bin rupidir. O bakımdan birinci şart şudur ki, bu mezarlığa defnedilmek isteyen her kimse, kendi gücüne göre bu masraflar için çanda versin. Bu para yalnızca (mezarlığa defnedilecek olan) sözü geçen kimselerden talep edilmiştir ve diğerlerinden talep edilmemiştir. Fiilen bu çanda kardeşim Sayın Mevlevi Nuruddin Bey'e gönderilmelidir. Ancak eğer Yüce Allah (c.c.) isterse, bu iş bizim hepimizin ölümünden sonra bile devam edecektir. Bu durumda bir encümen (müessese) gereklidir ki zaman zaman toplanacak parayı, uygun gördükleri biçimde İlayı Kelimeyi İslam (İslamiyet'in mesajını yüceltmek) ve işaati tevhid (Tevhid inancını yaymak) yolunda harcasınlar.

2-) İkinci şart şudur ki, bütün cemaatim arasından, ölümünden sonra bütün terekesinin (mirasının) onda birini, Cemaatin talimatı ve emirlerine göre İslam'ı yaymak ve Kuran emirlerinin tebliği (insanlar arasında yayılması) için sarf edilsin diye vasiyet eden ancak bu mezarlığa defnedilecektir. Her bir sadık (doğru) ve kâmil-ül iman (imanı tam olan) kendi vasiyetinde bundan da fazla yazma yetkisine sahip olacak, ancak bundan azına olmayacaktır. Bu mal geliri doğru ve bilgi sahibi bir encümenin elinde bulunacaktır. Onlar (bu parayı) kendi aralarında istişare ederek, İslam'ın gelişmesi, Kuran

bilgisi ile dini kitapların yayınlanması ve bu Cemaatin vaizleri için, daha önce yukarıda beyan ettiğim talimatlara göre sarf edeceklerdir. Yüce Allah (c.c.) bu cemaati geliştireceğim diye söz vermiştir. O nedenle, İslam'ı yaymak için böyle malların çoklukla birikeceği beklenmektedir. Detaylarını şimdi beyan etmek, zamanından önce sayılacak olan ve İshaatı İslam (İslam'ı yaymak) işleri kapsamında bulunan her iş ve (ona benzer diğer) bütün işler bu mallar vasıtasıyla sonuçlanacaktır. Bu işleri yüklenmiş olan bir grup vefat edince, kendilerine halef olan kimselerin görevi de aynı olacaktır. Onlar da Ahmediye Cemaatinin direktifleri doğrultusunda bütün işlerini yapmalıdırlar. Bu mallarda, Ahmediye Cemaatine katılıp da yeterince kazanç yollarına sahip olmayan yetimler, miskinler ve daha yeni Müslüman olmuş olanların da hakkı olacaktır. Bunların kıyas dışındaki sözler olduğunu zannetmeyiniz. Bu yeryüzü ile gökyüzünün Padişahı olan O Kadir'in iradesidir. Ben bu malların nasıl toplanacağını ve iman coşkusuyla bu mertçe işleri yapıp gösterecek olan öyle bir Cemaatin nasıl oluşacağını bilmem. Aksine üzüntüm şudur ki bizim zamanımızdan sonra, ellerine o mallar verilecek olanlar, malın çokluğunu görünce sendelemesinler ve dünyayı sevmesinler. Onun için Allah (c.c.) için işleyecek olan emirler (emanet sahibi kimseler) bu Cemaate daima nasip olsunlar. Elbette geçimleri bulunmayanlara yardım olarak bunlardan harcayacakları paranın kendilerine verilmesi caiz olacaktır.

3-) Üçüncü şart şudur ki bu mezarlığa defnedilecek olan muttaki (takva sahibi) olsun ve haram işlerden korunsun. Şirk ve bidatin hiçbir şeklini yapmasın. Doğru ve temiz bir Müslüman olsun.

Hiçbir mal varlığı olmayan ve hiçbir mal hizmetinde bulunamayan her bir salih, eğer ömrünü din için vakfettiği ve salih bir kimse olduğu ispat edilirse o da bu mezarlığa defnedilebilir.

Talimatlar

1-) Daha önce açıklanmış olan şartlara göre herkim vasiyet etmek isterse, onun vasiyeti ölümünden sonra uygulanacak. Ancak vasiyetini yazarak Cemaatimizin görevlendirdiği emin'e (emanet sahibi) vermesi, keza yayınlayarak herkese bildirmesi de gerekli olacaktır. Çünkü ölüm anında genellikle vasiyetleri yazmak zordur. Gökyüzünün belli edeceği alametlerin ve diğer belaların günleri yakın olduğuna göre, Allah (c.c.) katında emniyetli durumdayken vasiyet yazanın yeri çok yüksek (ve sevabı bol) olacaktır. Vasiyetini yazması konusunda, devam eden mal yardımında bulunanın sevabı da devamlı olacak ve cari bir hayır hükmünde olacaktır.

2-) Başka bir yerde, bu ülkenin Kadiyan'dan uzak başka bir kısmında bulunan ve daha önce yazılmış olan şartlara da bağlı olan bir kimsenin varisleri, onun naaşını bir sandığa koyarak Kadiyan'a ulaştırmalıdır.

Eğer bu mezarlığın tamamlanmasından önce, yani köprü'nün hazırlanmasından önce birisi vefat ederse ve şartlara göre bu mezarlığa defnedilecekse, bir sandığa konarak ve emanet olarak kendi yerinde defnedilebilir. Daha sonra mezarlık ile ilgili bütün lüzumlu şeylerin hazırlanışından sonra onun naaşı Kadiyan'a getirilsin. Fakat sandığa konmadan defnedileni kendi mezarından çıkarmak uygun olmayacaktır.²⁰

---

20 Hiçbir bilgisiz bu mezarlık ve onun düzenlemelerini bid'at kapsamında zannetmesin. Çünkü bu düzenleme Vahyi İlahî'ye göredir. İnsanoğlunun bunda araya girme yetkisi asla yoktur. Hiç kimse, bu mezara girmekle birisi nasıl cennetlik olabilir diye düşünmesin. Çünkü bu demek değildir ki bu

Gelecekteki nesiller onları bir tek yerde görünce imanları tazelensin ve de onların işleri, yani Allah (c.c.) uğruna yaptıkları dini işler, ebediyen insanlar üzerinde apaçık olsun diye böyle kâmil-ül iman (imanları tam olan) kimseler aynı yerde defnedilsinler. Bu da Yüce Allah'ın (c.c.) iradesidir. Herkes onu iyi bilsin.

Sonunda, Yüce Allah (c.c.) bu işte her ihlâs sahibine yardım etsin ve onların kalbinde iman coşkusu yaratsın. Onların sonu da hayırlı olsun diye biz Yüce Allah'a (c.c.) dua ediyoruz. Âmin.

Bizim Cemaatımız arasından bu yazıyı gören herkesin bunu kendi dostları arasında yayması ve mümkün olduğu kadar onu yayınlaması ve de gelecek nesil için bunu (iyice) saklaması, keza muhalifleri de uygun bir şekilde bundan haberdar etmesi, sövenlerin sövmelerine sabretmesi ve dua etmeye devam etmesi de uygun olacaktır.

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Her çeşit hamd bütün âlemlerin Rabbine mahsustur. Son sözümüz de işte budur.”

Yazar; *“El-müftekir ilallahis samed Gulam Ahmed; âfahüllahi ve eyyed.”*

“Yüce Allah'a daima muhtaç olan Gulam Ahmed, bu kitabın yazarıdır. Allah kendisini af buyursun ve kendisine yardım etsin.”

20 Aralık 1905

---

toprak birisini cennetlik yapar; Aksine Allah'ın (c.c.) kelimasının anlamı ancak şudur ki; yalnız cennetlik olan bu mezarlığa defnedilecektir. (Yazardan)

اَلَا اے کہ ہر شکاری و پاک زاد   پئے حرمِ دنیا، دیدہ ویں بباد
 بدیں دارِ فانی، دلِ خود مَبْنَد   کہ دار و نہاں، ار تَشِ صد گزند
 اگر باز باشد، نثرِ گوشِ ہوش   ز گورت، ندائے در آید بگوش
 کہ اے طعمِ من پس از چند روز   پئے فِکرِ دُنیا، دُوں کم بسوز
 ہراں کو، بُدِ نیا، دُوں مُبتلا است   گرفتارِ رنج و عذاب و غناست
 بَرست آنکہ، بر موت دار و نگاہ   بُریدہ ز دنیا، دو دیدہ براہ
 سفر کردہ، پیش از سفر، موعی یار   کشیدہ ز دنیا، ہمد رخت و بار
 پئے دارِ عقبے، کم رستہ چُست   رہا کردہ، سامانِ ایں خانہ سُست
 چو کارِ حیات است، کارِ نہاں   ہماں پر، کہ دلِ بگسلِ زیں مکان
 جہنم، کزو دادِ فرقتِ آنِ تجر   ہمیں حرمِ دنیا، جانِ پیر
 چو آخر، ز دنیا سفر کردن است   چو روزے، ازیں رہ گذر کردن است
 چرا، عاقلے دلِ بربند در آں   کہ ناگہ، وزد بر گلِ او خسراں
 بدیں قعبہ، ببتنِ دلِ خود خطا است   کہ ایں دشمنِ دین و صدق و صفات
 چہ حاصل، ازیں دُستانِ دورنگ   کہ گاہے بصلوت کشد، گہ بجننگ
 چرا دلِ نہ بندی، بدارِ دُستان   کہ مہرِ شش رہاند، ز بندِ گراں
 برو، فِکرِ انجام کن، اے غوی!   ز سستی شنو، گر زین نشنوی

”مَعْرُوسِی بُوَد نَوْبِتِ مَاتَمَّتْ

اگر برینکوئی بُوَد خَاتَمَّتْ“

**Farsça şiirlerin Türkçe Tercümesi Aşağıdadır:
(Mütercim)**

Ey gözü açık, doğuştan pak ve temiz olan kimse!

Dünya hırsı uğruna dinini kasırgalarda savurma.

Kalbini bu fani dünyaya bağlama.

Çünkü maddi rahatın içinde yüzlerce gizli üzüntü vardır.

Eğer kulakların iyice açık olursa,

Mezarından da kulağına bir ses (mutlaka) gelmektedir.

(O da şudur ki) Ey bir kaç gün sonra benim lokmam
olacak olan insan;

Alçak dünya uğruna kendini fazla yakma.

Herkim alçak dünyanın esiri olursa,

Üzüntü, azap ve meşakkate yakalanmış olmaktadır.

Herkim ölümünü daima gözetlerse, dünyayı terketmiş
olursa,

Her iki gözüyle yolunu görerek ilerlerse, işte o
olgunlaşmış ve muradına ermiş demektir.

Yârine doğru yolculuk etmeden (yani ölmeden) önce o
öyle bir yolculuk yapmış olur ki;

Dünya ile her çeşit ilişkiyi tamamen kesmiş olur.

Gelecek cihana tam olarak bel bağlamış olur,

Bu yaramaz hanenin (dünyanın) bütün malzemelerini
elden çıkarmış olur.

Bu dünyanın işi gizli bir iş olduğuna göre,

Bu yerden kalbini çekip ayırmak en iyi yoldur.

Kuran-ı Kerim'in haber verdiği cehennem,

İşte bu dünya hırısıdır, ey babasının sevgili evladı!
Sonunda bu dünyadan yolculuk edip gitmek vardır.
Bu yoldan bir gün mutlaka geçmemiz gerekmektedir.
Onun için akıllı bir kimse dünyaya neden kalbini bağlasın!
Çünkü onun çiçeklerine sonbahar birden bire gelip
çatacaktır.
Bu fahişe (dünya) ile kalbimizi bağlamak bir hatadır.
Çünkü bu (dünya) dinimizin ve sıdk-u sefamızın
düşmanıdır.²¹
İkiyüzlü böyle bir sevgili edinmekle ne elde edilebilir!
Ki bazen barış ile bazen de savaş ile seni kesip öldürsün.
Sevgisi insanı büyük bir esaretten kurtaran,
O sevgili ile (Allah ile) kalbini neden bağlamıyorsun?
Ey yolunu şaşırmış olan insan! Git ve sonunu iyice düşün.
Eğer benim nasihatime kulak vermiyorsan, bari Şeyh
Sadî'nin sözünü dinle!
Senin matemin bile şenliğe dönüşür,
Sonun hayır üzerindeyse tabii!

---

21 Sıdk-u Sefâ: Doğruluk ve kalp temizliği

Ekler:

“El-Vasiyet” risalesiyle ilgili bazı ekler aşağıdadır.
(Mütercim)

Hiz. Mesih-i Mev’ud (a.s.) 6 Aralık 1906’da “El-Hakem” gazetesinde bazı detaylar açıkladı. Yazısının Türkçe tercümesi aşağıdadır. (Mütercim)

1-) İlk olarak bilinmelidir ki “*Encümen Karpardaz Mesalih-i Kabristan*”²², mezarlığın gerekli işleri bitirildikten sonra, her bakımdan tamamen hazırlanmıştır diye yayınlamadıkça, El-Vasiyet risalesinde beyan edilen şartlara uygun olan birisinin naaşının, mezarlığa defnedilmek üzere buraya getirilmesi caiz olmayacaktır. Aksine köprü vesaire gibi gerekli işlerin öncelikle hazırlanması lazımdır. O zamana kadar naaş, bir sandığa konarak emanet olarak başka bir mezarlığa defnedilecektir.

2-) El-Vasiyet risalesindeki şartlara bağlı kalacağına dair söz veren herkes, sözünü (yazılı olarak) en azından iki şahidin de şahitliğiyle birlikte, sağ salım iken “Encümen’e” vermelidir. Böyle bir kimse, taşınır ve taşınmaz bütün mal varlığının onda birini Ahmediye Cemaatinin İslam’ı yayma işleri için vasiyet yahut vakıf olarak verdiğini açık olarak yazmalıdır. Yazısını da en azından iki gazetede yayınlaması gereklidir.

3-) Encümen, vasiyet konusunu yasal olarak ve din bakımından tam olarak inceleyerek, vasiyet edene, kendi imzası ve mührü ile (tasdik edilmiş olan) bir sertifika vermelidir. Yukarıda beyan edilen şartlara göre bir naaş bu mezarlığa getirilince, o sertifikanın encümene gösterilmesi gerekecektir. Onun naaşı encümenin direktifleri ve o andaki durumuna göre, encümenin teklif ettiği yere defnedilecektir.

---

22 Mezarlık işlerini yürüten yetkili müessese

4-) Bu mezarlığa, Encümenin belirlediği özel bir durum olmadıkça, daha buluş çağına ermemiş olan küçük çocuklar, zaten cennetlik olduklarına göre, bu mezarlığa defnedilmeyeceklerdir. Aynı şekilde defnedilen bir ölünün başka bir akrabası da bizzat El-Vasiyet risalesinin bütün şartlarını tamamlamadıkça buraya defnedilmeyecektir.

5-) Kadiyan toprağında ölmemiş olan her ölüyü, bir sandığa koymadan Kadiyan'a getirmek caiz değildir. Encümenin tesadüfen mezarlıkla ilgili bazı yasaklayıcı durumları varsa, onların giderilerek ölünün getirilmesine izin verilsin diye (naaşın getirilmesinden) en az bir ay önce (naaşı getirenlerin encümene) bildirmeleri de gereklidir.

6-) Eğer El-Vasiyet risalesinin bütün şartlarını tamamlamış olan birisi, maazallah veba hastalığından vefat ederse, bir sandığa konarak ayrı bir yerde, iki seneye kadar emanet olarak defnedilecektir. Kendisi ile ilgili bu çok gerekli bir talimattır. İki sene sonra da hem öldüğü yerde hem de Kadiyan'da vebanın olmadığı bir mevsimde naaşı buraya getirilsin.

7-) Unutulmamalıdır ki sadece taşınır ve taşınmaz mal varlığının onda birinin verilmesi de tek başına yeterli olmayacaktır. Aksine böyle vasiyet eden birisinin ayrıca elinden geldiğince İslam'ın emirlerine bağlı olması ve takva ve taharet (ruh temizliği) konusunda çaba sarf eden birisi olması; aynı şekilde Allah'ı (c.c.) tek bilen ve Resulüne (s.a.v.) içtenlikle inanan bir Müslüman olması da gerekli olacaktır.

8-) Eğer bir kimse, mal varlığının onda birini vasiyet ederse ve tesadüfen öyle bir yerde mesela bir akarsuda kaybolarak ölürse yahut başka bir ülkede, naaşının getirilmesi zor olan bir yerde vefat ederse, böyle birinin vasiyeti geçerli olacaktır. O, Yüce Allah (c.c.) katında buradaki mezarlığa defnedilmiş gibi kabul edilecektir. Kendisine, bir hatıra olarak

bu mezarlıkta bir tuğla yahut taş üzerine mevtanın hadiseleri yazılarak bir yazıt dikilsin.

9-) Elinde (vasiyet) parası bulunan Encümenin o parayı, Ahmediye Cemaatinin işleri dışında başka bir yerde harcama yetkisi olmayacaktır. Ahmediye Cemaatinin işleri arasında da hepsinden önemlisi İslam'ı yayma işi olacaktır. Encümenin oy birliği ile o parayı ticaret yoluyla çoğaltması da caiz olacaktır.

10-) Encümenin bütün üyeleri Ahmediye Cemaatine girmiş olup, dindar, iyi huylu ve dürüst olacaklardır. Eğer gelecekte bir üyenin dindar, iyi huylu yahut dürüst olmadığı veyahut da hilekâr ve dünya rengine bürünmüş olduğu ispat olursa, böyle birini hemen kendi aralarından çıkararak başka birisini onun yerine tayin etmek de encümenin görevi olacaktır.

11-) Eğer vasiyet malı konusunda bir (anlaşmazlık ve) kavga söz konusu olursa, onun mahkemesi için harcanacak olan bütün harcamalar da vasiyet malları arasından ödenecektir.

12-) Eğer birisi, vasiyet ettikten sonra, imanı zayıf olduğu için vasiyetini inkâr ederse, ya da cemaatimizden geri dönerse, yasal olarak hakkı olduğu halde encümenin onun malını kendi elinde bulundurması caiz olmayacaktır. Aksine bütün o malı geri vermelidir. Çünkü Allah (c.c.) hiç kimsenin malına muhtaç değildir. Allah (c.c.) indinde öyle bir mal mekruh ve reddedilmeye değerdir.

13-) Encümen, Yüce Allah'ın (c.c.) tayin ettiği halifenin yerine göreve getirilmiş olduğuna göre, bu encümenin dünya renklerine bürünmekten tamamıyla uzak durması gerekir. Bütün işleri apaçık ve insafa dayalı olmalıdır.

14-) Bu encümeni desteklemek ve ona yardım etmek gayesiyle, uzak ülkelerde de onun talimatlarına bağlı olan diğer encümenlerin bulunması da uygundur. Eğer encümenler, bir ölünün buraya getirilmesi zor olan ülkelerde olursa, o ölüyü

aynı yerlerde defnetsinler. Böyle vefat eden birisi, sevaptan payını alması için vefatından önce mal varlığının onda birini vasiyet etmelidir. O vasiyet malının tahsil edilmesi o ülkede bulunan encümenin görevi olacaktır. O paranın aynı ülkenin din işleri için harcanması daha iyi olacaktır. Bir gereksinme duyulursa o paranın, merkez bürosu Kadiyan'da bulunan encümene verilmesi de caiz olacaktır.

15-) Bu encümenin yerinin daima Kadiyan olması gereklidir. Çünkü Yüce Allah (c.c.) bu yere bereket bahşetmiştir. (Encümen üyelerinin) gelecekteki gereksinimleri hissederek bu iş için yeterli olacak bir binayı hazırlamaları da caiz olacaktır.

16-) Encümen üyeleri arasında tam olarak Kuran ve Hadis bilgisine, keza Arapça dilbilgisine de sahip olan ve Ahmediye Cemaatinin eserlerini de iyi hatırlayan iki üye daima bulunmalıdır.

17-) Eğer El-Vasiyet risalesine göre vasiyet eden bir kimse, Allah korusun cüzzamlı olursa ve bedensel durumu naaşının bu mezarlığa getirilmesine uygun değilse böyle birisinin naaşının zahiri maslahatlara göre bu mezarlığa getirilmesi uygun değildir. Fakat o, vasiyetine bağlı olursa, burada defnolan birisinin elde ettiği mertebeye mutlaka ulaşacaktır.

18-) Eğer bir kimsenin taşınır ve taşınmaz hiçbir mal varlığı yoksa bununla birlikte salih, derviş, takva sahibi ve halis bir mümin olduğu, nifak, dünya peşine koşmak ya da itaat eksikliği vb.den hiçbir payı olmadığı ispat edilirse o da, benim iznimle ya da benden sonra encümenin oy birliği ile bu mezarlığa defnedilebilir.

19-) Eğer bir kimse, Yüce Allah'ın (c.c.) vahyi ile bizzat reddedilirse vasiyet malını verse bile bu mezarlığa girmeyecektir.

20-) Yüce Allah beni ve benim ehl-ü iyalimi (eş ve çocuklarımı) müstesna bırakmıştır. Diğer herkes ister erkek ister kadın olsun bu şartlara bağlı olacak (ve onları yerine getirecektir, bundan) şikâyet eden de münafık olacaktır.

İşte yukarıda yazılmış olan şartlar da mutlaka gereklidir. Gelecekte de ancak bu şartları tam olarak yerine getiren “Behiştî Makbere”ye defnedilecektir.

Kötü zanda bulunmaya yeltenen bazı kimselerin bu işte bizi itirazlarının hedefi seçme ihtimali de vardır. Onlar bu düzenlemenin, temeli nefsanî hevesler üzerine kurulmuş olduğunu ya da onun bir bidat olduğunu ileri sürebilirler. Ancak bu işlerin Yüce Allah'ın (c.c.) işleri olduğunu unutmayalım. O istediğini yapar. Şüphesiz O, bu düzenleme ile münafık ile mümin arasındaki farkı ortaya çıkarmayı irade etmiştir. Bu İlâhî düzenlemeden bilgi edinerek kendi mal varlığının onda birini Allah (c.c.) yolunda feda etmeyi düşünen ve heveslenenlerin, hatta ondan da fazla coşkularını gösterenlerin, kendi imanları üzerine bir mühür bastıklarını biz kendimiz müşahede etmekteyiz. Yüce Allah (c.c.) bu konuda:

الم. أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُزَكُّوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

buyurmuştur. Yani: “İnsanlar, biz inandık demelerini yeterli sayıp, Benim yalnız bununla razı olacağımı ve imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannediyorlar?”

Bu imtihan kendi zatında bir hiçtir. Ashab-ı Kiram (r.a.) canlarının istenmesiyle imtihan edildiler. Onlar başlarını Allah (c.c.) yolunda feda ettiler. Onun için, neden herkese genel izin verilmeyip, neden bu mezarlığa defnedilmesi serbest bırakılmamaktadır diye düşünmek (ve itiraz etmek) gerçek ve

hakikatten ne kadar uzaktır. Eğer bu caiz ise o zaman Yüce Allah (c.c.) her çağda imtihanın temelini neden atmıştır? O, her çağda kötü ile iyi arasında ayırım yaparak onu herkese göstermek istemiştir. Onun için O, şimdi de aynı şekilde davranmıştır. Yüce Allah'ın (c.c.) Hz. Resulüllah (s.a.v.) zamanında bazı hafif ve küçük imtihanları da vardı. Mesela hiç kimse önce bir miktar sadaka vermedikçe Hz. Resulüllah (s.a.v.) ile hiçbir şekilde istişarede bulunamadığı gibi böyle bir gelenek bile vardı. Bunda da münafıklar için bir imtihan bulunmaktaydı. Bugün de gerçekten dinlerini dünyadan daha üstün tutmuş olan yüce mertebeli ihlâs sahibi kimseler, diğer insanlardan ayrılıp üstün kılınacaklardır. Böylece biat sözleşmesini fiilen yerine getirmiş oldukları ve içtenlikleri ile doğruluklarını da göstermiş oldukları ispatlanmış olacaktır. Şüphesiz bu düzenlemenin münafıklara çok ağır geleceği ve bunun vasıtasıyla nifaklarının ortaya çıkacağı kesindir. Böyle kimseler öldükten sonra bu mezarlığa asla defnedilmeyeceklerdir.

23 فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

Ancak bu işte acele edip öne geçenler, doğrular arasında sayılacaklardır. Yüce Allah'ın (c.c.) rahmetleri ebediyen onlar üzerinde olacaktır.

Son olarak şunu da unutmamalısınız ki, musibet günleri çok yakındır. Bütün yeryüzünün altını üstüne getirecek olan deprem de çok yakındır. İşte azabı görmeden, tarik-üd dünya (dünyayı bırakıp ondan yüz çevirmiş) olduklarını, keza benim emrime nasıl boyun eğdiklerini de ispat edecek olanlar, Allah (c.c.) katında gerçek mümin sayılacaklardır. Onlar Yüce

---

23 Bakara Suresi, Ayet 11 Yani “onların kalplerinde bir hastalık vardı. Yüce Allah, onların hastalıklarını daha da arttırdı.” Mütercim

Allah'ın defterinde sabıkîn-evvelîn (iman bakımından ilk ve en üstün) yazılacaklardır. Doğrusunu söylüyorum ki, dünyayı severek bu emri arkaya atmış olan bir münafık, azap anında ah çekerek, keşke ben taşınır taşınmaz bütün mal varlığımı Allah (c.c.) yolunda verseydim de bu azaptan kurtulsaydım diyecektir. Öyle bir zaman pek yakındır. Bu azabı müşahede ettikten sonra inanmanın faydasız ve Allah yolunda sadaka vermenin ve mal feda etmenin abes olacağını da unutmamalısınız. Bakınız ben size çok yakın olan azaptan haber vermekteyim. İşinize yarayacak olan azığı hemen toplayınız. Ben sizden mal alarak onu kendime geçirmek istemiyorum. Aksine siz malınızı İslamiyet'i yaymak gayesiyle bir encümene havale edeceksiniz ve cennetlik bir hayata sahip olacaksınız. Birçokları dünyayı severek benim emrimi arkaya atacaktlardır. Onlar çok geçmeden dünyadan ayırt edileceklerdir. Son zamanlarında onlar:

هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ²⁴

diyeceklerdir.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

(Hidayete tabi olanlara selam olsun)

*Allah'ın (c.c.) aciz kulu; Yazar, Yüce Allah (c.c.) tarafından
Vadedilen Mesih; Mirza Gulam Ahmed, 6 Ocak 1906*

(El-Hakem Gazetesi; Cilt 10; No:2; 17 Ocak 1906)

24 Yani: "Rahman olan Rabbimizin bize sözünü ettiği (azap) işte budur. Peygamberler daima doğru söylerler." Mütercim (Yasin Suresi Ayet 53)